

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ДИНКИЋ ОДРЖАО ОБЕЋАЊЕ – ОТПРЕМНИНЕ СА ЗАКАШЊЕЊЕМ ИПАК СТИЖУ ВОЈВОЂАНСКИМ ПРОСВЕТАРИМА

Блокирани рачуни у школама и даље

Залагањем НСПРВ, који је захтевом за исплату отпремнина војвођанским просветним радницима овај проблем поново актуелизовао и поред чињенице да ребалансом буџета за ову годину нису планирана средства за ову намену, успео је да убеди „чуvara државне ризнице“ да намакне средства и за ову ставку. Како смо неслужбено сазнали, Споразумом између покрајинске и републичке администрације средства ће бити дозначена Покрајинском секретаријату, а преко њега трансферисана бившим просветарима, а сада новопеченим пензионерима који на њих чекају готово пола године. У сваком случају предуго и непримерено, јер је Закон прописао рок од максимално 30 дана. На овај начин решена је ова инцидентна ситуација и нови пензионери су ипак добили оно што им припада, додуше са непримереним кашњењем, али ипак много раније него њихове колеге у протекле две године које су на ову припадност чекале, неки и пуних 20 месеци. Подсећамо да је и том приликом, захваљујући представнику НСПРВ у преговарачком тиму СрпС-а постигнут договор и поред отпора републичког Министарства, ово Министарство које је, успут речено, за то и власно, пребацило тражена средства Покрајини. И том приликом нисмо били задовољни начином како је то урађено – Споразумом између Министарства и Секретаријата, јер смо и тада и сада сматрамо да је то законска обавеза републичког буџета и о њој је беспредметно склапати интерне споразуме и договарати се. Самим тиме што је покрајинска бирократија потписала поменути Споразум о преносу средстава, делом је и сама крива што се ове године опет наша у готово идентичној ситуацији. Да су прихватили наш став да је то законска обавеза државног буџета, сасвим извесно би средства за ову намену била планирана у том буџету, па би војвођански просветни радници та средства добијали у истој динамици и на исти начин као њихове београдске или колеге из централне Србије. Подсећамо и на то да смо том приликом користили добре услуге и Републичког Омбудсмана и јавности, који су били на нашој страни. Наравно, и даље не прихватамо да се ове и овакве ствари решавају путем било каквих политичких договора, јер се о Закону нема шта преговарати, већ се законско слово на папиру мора и у живот спровести.

Морамо напоменути да овом приликом нисмо имали солидарну подршку наших колега из других синдиката, нарочито оних из УСПРС (краће: Уније), који и даље заступају став да новопечени пензионери нису више ни наши ни њихови чланови, чиме су се огрешили о људе који су и по 40 година јели просветарски хлеб са 7 кора, иако су номинално у праву – ти људи сад су већ бивши чланови. То не значи да није остала наша обавеза према нашим

бившим члановима. Шта више, колеге из Уније стално потезу идеју да се колеге које имају један од услова за пензију „отпреме“ у пензију, заборављајући да ће им на тај начин бити пензије мање за сваку годину коју оду пре прописаних 65 и то за сваку годину 6% мање. О добровољности, слободно израженој вољи избора и правичности нећемо, овај пут, и стога заступамо став да би ту могле помоћи стимулативне отпремине, као компензација за изгубљену добит. Чуди и став наше гранске централе СрпС-а, који није прихватио Протокол, којим се гарантовала законска исплата овог давања, па смо остали на милост и немилост ресорних министара, који су ипак, на крају крајева, уважили наше аргументе и прихватили да исплате отпремине и без тога што нису планиране ребалансом и без тога што није закључен Протокол. Да ли ће они на исти начин да прихвате и исплату новогодишње (светосавске) награде, јубиларних награда и других бонуса, остаје да се види, јер, како ствари стоје, бар што се тиче синдиката запослених у основним и средњим школама, Протокол неће бити потписан. Тиме је угрожен и део који се односи на поновно враћање некадашњег односа између најниже и највише зараде од 1:3 у основним и средњим школама и домовима ученика, односно 1:5 кад се ради о зарадама запослених у универзитетском образовању. Како је Протокол био прихватљив за предшколце и запослене у универзитетском образовању, и даље чуди нелогичност у понашању неких синдиката који су протоколе потписали у овим секторима, а истовремено им није прихватљив идентичан Протокол у сектору основних и средњих школа. На страну солидарност која је угрозила војвођанске бивше просветаре, а сада нове пензионере.

Што се тиче захтева који су заједнички формулисали сви чланови СрпС-а, на предлог НСПРВ, да се републичким буџетом обезбеде средства потребна да се одблокирају рачуни у 50-ак у Републици блокираних школа (17 у Покрајини) због немогућности да те установе измире трошкове по правоснажним судским пресудама, државни ризничар је и даље „тврђ као камен“ и не пристаје да из државног прорачуна исплати ова средства и одблокира рачуне поменутих школа. Остаје да се види ко ће, како ће, на који начин и када помоћи да ове школе редовно профункционишу, иако остаје горак укус неправде пошто су неке напросто гурнуте од стране просветних власти у ирационалне судске спорове за које и нису имали шансу да их добију или су настала дуговања последица уговора које су склопили ранији високи државни дужносници Министарства школског.

У сваком случају, ипак смо добили какво-такво признање за напоре да се испоштује законитост у поступку исплате отпремнина. Наиме, јуче смо добили захвалу из Покрајинског секретаријата, који је на тај начин јавно признао да би војвођански просветарски пензионери тешко добили отпремине да се за то није посебно zaloжио наш Синдикат.

Нови Сад, 06.12.2012. год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ

